

13 / 01 / 201 9 ओम् शान्ति “ अव्यक्त बापदादा ” रिभाइज 10 / 04 / 84 मधुबन

प्रभु प्यार – ब्राह्मण जीवनको आधार

आज बापदादाले आफ्ना स्नेही, सहयोगी, सहजयोगी आत्माहरूलाई हेरिरहनु भएको छ। योगी आत्माहरू त सबै हो। त्यसैले पनि भनिन्छ– यो योगीहरूको सभा हो। सबै योगी आत्माहरू अर्थात् प्रभु प्रिय आत्माहरू बसेका छौ। जो प्रभुलाई प्रिय लाग्छ, उनीहरू विश्वको प्रिय बन्छन् नै। सबैलाई यो रूहानी नशा, रूहानी सान, रूहानी खुशी सदा रहन्छ– म परमात्म प्यारो, भगवानको प्यारो जगतको प्यारो बनिसकेँ? केवल एक आधा घडीको नजर वा दृष्टि परोस्, भक्तहरू यसको प्यासा हुन्छन् र यसैलाई महानता सम्झन्छन्। तर तिमीहरू ईश्वरीय प्यारको हकदार बन्यौ। प्रभुको प्यारो बन्यौ। यो कति महान भाग्य हो। आज हरेक आत्माले बचपन देखि मृत्यु सम्म के चाहन्छन्? नबुझ्ने बच्चाले पनि जीवनमा प्यार चाहन्छ। पैसा पछि चाहन्छ तर पहिला प्यार चाहन्छ। प्यार भएन भने जीवनलाई निराशाको जीवन अनुभव गर्छन्, नीरस अनुभव गर्छन्। तर अहिले तिमी सर्व आत्माहरूलाई परमात्म प्यार मिल्यो, परमात्माको प्यारो बन्यौ, यो भन्दा ठूलो वस्तु अरु केही छ? प्यार छ भने संसार छ जीवन छ। प्यार छैन भने जीवन छैन, संसार छैन। प्यार मिल्यो अर्थात् संसार मिल्यो। यस्तो प्यार पाएर श्रेष्ठ भाग्यको अनुभव गर्छौ? दुनियाँ यसको प्यासी छ। एक थोपाको प्यासी छ र तिमी बच्चाहरूको यो प्रभु प्यार आफ्नो सम्पत्ति हो। यही प्रभु प्यारले पालिन्छौ अर्थात् ब्राह्मण जीवनमा अगाडि बढ्छौ। यस्तो अनुभव गर्छौ? प्यारको सागरमा डुबिरहन्छौ? अथवा केवल सुन्छौ वा जानेका मात्र छौ? अर्थात् सागरको किनारमा उभिएर केवल सोचि र हेरिरहन्छौ? केवल सुन्नु र जान्नु, यो हो किनारमा उभिनु। मान्नु र समाहित हुनु यो हो प्रेमको सागरमा डुब्नु। प्रभुको प्यारो बनेर पनि सागरमा समाहित भएको, डुबेको अनुभव गरेनौ भने प्रभु प्यारको अधिकारी बनेर पाउनेवाला नभएर प्यासा नै रह्यौ। पासमा आएर पनि प्यासा रहनु यस्तालाई के भन्ने? सोच, कसले आफ्नो बनायो? कसको प्यारो बन्यो? कसको पालना लिइरहेका छौ? त्यसैले के हुन्छ? सदा स्नेहमा समाहित भएको कारणले समस्याको वा कुनै पनि प्रकारका हलचलको प्रभाव पर्न सक्दैन। सदा विघ्न-विनाशक, समाधान स्वरूप, मायाजीत अनुभव गर्ने छौ।

कति बच्चाहरूले भन्छन्– ज्ञानका गहन कुरा याद रहँदैनन्। तर एउटा कुरा यो याद रहन्छ– म परमात्म-प्रिय हुँ। परमात्म-प्यारको अधिकारी हुँ। यही एक स्मृतिले पनि सदा समर्थ बन्छौ। यो त सहज छ नि? यो पनि भुल्यौ भने त भूल भुलैयामा फँस्ने छौ। केवल यही एउटा कुराले सर्व प्राप्तिको अधिकारी बनाउनेवाला छ। त्यसैले सदैव यही याद राख्, अनुभव गर– म प्रभुको प्यारो अर्थात् संसारको प्यारो छु। बुझ्यौ! यो त सजिलो छ हैन। सुनेका त धेरै छौ, अब समाहित गर्नु छ। समाहित गर्नु नै समान बन्नु हो। बुझ्यौ!

सबै प्रभु प्यारका अधिकारी बच्चाहरूलाई, सबै स्नेहमा समाहित भएका श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सबै प्यारको पालनाका अधिकारी बच्चाहरूलाई, रूहानी शानमा रहने, रूहानी नशामा रहने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पाटिहरू सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट :-

१- सबै सहज योगी आत्मा हो नि! सर्व सम्बन्धको यादले सहज योगी बनाइदिन्छ। जहाँ सम्बन्ध हुन्छ त्यहाँ सहज हुन्छ। म सहज योगी आत्मा हुँ, यस स्मृतिले सर्व समस्याहरूलाई सहजै समाप्त गरिदिन्छ किनकि सहज योगी अर्थात् सदा बाबाको साथ छ। जहाँ सर्वशक्तिवान बाबा साथ हुनु हुन्छ, सर्व शक्तिहरू साथ हुन्छन् भने समस्याहरू समाधानको रूपमा बदलिन्छन्। कुनै पनि समस्या बाबाले जानोस् वा समस्याले जानोस्। यस्तो सम्बन्धको अधिकारले समस्याहरू समाप्त हुन्छन्। मैले के गरूँ! होइन। बाबाले जानोस्, समस्याले जानोस्। म न्यारा र बाबाको प्यारा हुँ। अनि सबै बोझ बाबाको हुन्छ र तिमी हल्का हुन्छौ। जब स्वयं हल्का हुन्छौ अनि सबै

कुरा हल्का हुन्छन्। अलिकति पनि सोच चल्थो भने भारी हुन्छौ र कुरा पनि भारी हुन जान्छन् त्यसैले म हल्का हुँ, न्यारा हुँ भन्यो भने सबै कुरा पनि हल्का हुन्छन्। यही विधि हो, यही विधिले सिद्धि प्राप्त हुन्छ। पछिल्लो हिसाब-किताब चुक्ता हुँदै गर्दा पनि बोझ अनुभव हुँदैन। यसरी साक्षी भएर हेरौ भने लाग्ने छ जस्तै पछिल्लो समाप्त भइरहेको छ र वर्तमानको शक्तिले साक्षी भएर हेरी रहेको छ। जम्मा पनि भइरहेको छ र चुक्ता पनि भइरहेको छ। जम्माको शक्तिले चुक्ता गर्दा को बोझ हुँदैन। त्यसैले सदा वर्तमानलाई याद राख। जब एकातिर भारी हुन्छ, तब अर्को तर्फ स्वतः हल्का हुन्छ। वर्तमान भारी भयो भने पछिल्लो हल्का हुन्छ नि। वर्तमान प्राप्तिको स्वरूपलाई सदा स्मृतिमा राख्यौ भने सबै हल्का हुन्छ। त्यसैले पछिल्लो हिसाब-किताबलाई हल्का गर्ने साधन हो- वर्तमानलाई शक्तिशाली बनाऊ। वर्तमान छ नै शक्तिशाली। वर्तमानको प्राप्तिलाई सामुन्ने राख्यौ भने सबै सहज हुन्छ। पछिल्लो कठिनबाट सामान्य हुने छ। के हो, किन हो? होइन। पछिल्लो हो। पछिल्लोलाई के हेर्नु। जहाँ लग्ने हुन्छ त्यहाँ विघ्न भारी लाग्दैन, खेल लाग्छ। वर्तमानको खुशी र दुआ र दबाईले सबै हिसाब-किताब चुक्ता गर।

टीच रहू सँग : - सदा हरेक कदममा सफलता प्राप्त गर्नेवाला हौ नि। अनुभवी आत्माहरू हौ! अनुभव नै सबै भन्दा ठूलो अधिकार हो। अनुभवको अधिकार भएकाहरू हरेक कदममा हरेक कार्यमा सफल हुन्छन् नै। सेवाको निमित्त बन्ने मौका मिल्नु पनि एउटा विशेषताको निशानी हो। जुन मौका मिल्छ त्यसैलाई अगाडि बढाउँदै जाऊ। सदा निमित्त बनेर अगाडि बढ्ने र बढाउने गर। यो निमित्त भावले नै सफलता प्राप्त गराउँछ। निमित्त र निर्माणको विशेषतालाई सदा साथ राख। यही विशेषताले सदा विशेष बनाउने छ। निमित्त बन्ने पार्टले स्वयंलाई पनि लिफ्ट दिन्छ। अरुको लागि निमित्त बन्नु अर्थात् स्वयं सम्पन्न बन्नु हो। दृढताले सफलता प्राप्त गर्दै जाऊ। सफलता निश्चित छ, यही दृढताले सफलता स्वयं अगाडि जान्छ।

जन्म हुनासाथ नै सेवाधारी बन्ने सुनौलो चान्स मिलेको छ, त्यसैले सबै भन्दा ठूलो चान्सलर बन्यौ नि। बचपनदेखि नै सेवाधारी बन्ने तकदीर लिएर आएका छौ। तकदीर जगाएर आएका छौ। कति आत्माहरूको श्रेष्ठ तकदीर बनाउने कर्तव्यको तिमीहरू निमित्त बनेका छौ। त्यसैले सदा याद रहोस्- वाह मेरो श्रेष्ठ भाग्यको श्रेष्ठ रेखा। बाबा मिल्यो, सेवा मिल्यो, सेवास्थान मिल्यो र सेवाको साथ-साथै श्रेष्ठ आत्माहरूको श्रेष्ठ परिवार मिल्यो। के मिलेन! राज्य भाग्य सबै मिल्यो। यो खुशी सदा रहोस्। विधिद्वारा सदा वृद्धि प्राप्त गर्दै जाऊ। निमित्त भावको विधिले सेवामा वृद्धि भइरहने छ।

कुमारहरू सँग: - कुमार जीवनमा बच्नु- यो सबै भन्दा ठूलो भाग्य हो। कति झमेलाबाट बच्यौ। कुमार अर्थात् बन्धन मुक्त आत्मा। कुमार जीवन बन्धनमुक्त जीवन हो। तर कुमार जीवनमा पनि खाली रहनु अर्थात् बोझ उठाउनु हो। कुमारहरू प्रति बापदादाको निर्देशन छ- लौकिकमा रहेर पनि अलौकिक सेवा गर्नु छ। लौकिक सेवा सम्पर्क बनाउने साधन हो। यसमा व्यस्त रह्यौ भने अलौकिक सेवा गर्न सक्ने छौ। लौकिकमा रहेर अलौकिक सेवा गर। अनि बुद्धि भारी रहने छैन। सबैलाई आफ्नो अनुभव सुनाएर सेवा गर। लौकिक सेवालार्थ सेवाको साधन सम्झेर गर्यौ भने लौकिक साधनले पनि धेरै सेवाको मौका दिलाउने छ। लक्ष्य ईश्वरीय सेवाको छ तर यो साधन हो। यस्तो सम्झेर गर। कुमार अर्थात् हिम्मतवाला। जे चाह्यो त्यो गर्न सक्छौ। त्यसैले बापदादाले सदा साधनद्वारा सिद्धि प्राप्त गर्ने सल्लाह दिनु हुन्छ। कुमार अर्थात् निरन्तर योगी किनकि कुमारहरूको संसार नै एक बाबा छ। बाबा नै संसार हो भने संसार सिवाय बुद्धि अन्त कहाँ जान्छ? जब एक नै भइसक्यो भने एकको नै याद रहन्छ नि र एकलाई याद गर्न धेरै सहज हुन्छ। अनेकौबाट त छुट्यौ। एकमा नै सबै समाहित छ। सदा हर कर्मले सेवा गर्नु छ- दृष्टिले, मुखले सेवा नै सेवा। जो सँग प्यार हुन्छ उसलाई प्रत्यक्ष गर्ने उमंग हुन्छ। हर कदममा बाबा र सेवा सदा साथ रहोस्। अच्छा।

चुनिएका विशेष अव्यक्त महावाक्य -

कर्मबन्धन मुक्त कर्मातीत , विदेही बनेर विदेही अथवा कर्मातीत स्थितिको अनुभव गर्न को लागि

१- हृदको मेरो-मेरोको देह-अभिमान देखि मुक्त बन।

२- लौकिक र अलौकिक, कर्म र सम्बन्ध दुवैमा स्वार्थभाव देखि मुक्त बन।

३- पछिल्लो जन्मको कर्मको हिसाब-किताब अथवा वर्तमान पुरुषार्थको कमजोरीको कारणले कुनै पनि व्यर्थ स्वभाव संस्कारको वश हुनबाट मुक्त बन।

४- यदि कुनै पनि सेवाको, संगठनको, प्रकृतिको परिस्थितिले स्वस्थितिलाई अथवा श्रेष्ठ स्थितिलाई डगमग गराउँछ भने त्यो पनि बन्धन मुक्त स्थिति होइन, यस बन्धन देखि पनि मुक्त बन।

५- पुरानो दुनियाँमा पुरानो अन्तिम शरीरमा कुनै पनि प्रकारको व्याधिले आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिलाई हलचलमा नल्याओस्- यसबाट पनि मुक्त बन। व्याधि आउनु, यो भावी हो तर स्थिति हल्लनु- यो बन्धनयुक्तको निशानी हो। स्वचिन्तन, ज्ञानचिन्तन, शभचिन्तक बन्ने चिन्तन बदलिएर शरीरको व्याधिको चिन्तन चल्नु- यसबाट पनि मुक्त बन। यसैलाई नै कर्मातीत स्थिति भनिन्छ।

कर्मयोगी बनेर कर्मको बन्धन देखि न्यारा र सदा बाबाको प्यारो बन- यही कर्मातीत विदेही स्थिति हो। कर्मातीतको अर्थ यो होइन- कर्मदेखि अतीत होऊ। कर्म देखि अलग होइन कर्मको बन्धनमा फँस्नबाट अलग बन। कुनै जतिसुकै ठूलो कार्य होस् तर यस्तो लागोस् जस्तै काम गरिरहेका छैनौं, खेलिरहेका छौं। चाहे कुनै पनि परिस्थिति आओस्, चाहे कुनै आत्मा हिसाब-किताब चुक्ता गर्न सामना गर्न आओस्, चाहे शरीरको कर्मभोग सामना गर्न आइरहोस् तर हृदको कामना देखि मुक्त रहनु नै विदेही स्थिति हो। जब सम्म यो देह छ र कर्मेन्द्रियहरूको साथ यस कर्मक्षेत्रमा पार्ट खेलिरहेका हुन्छौं, तब सम्म कर्म विना सेकेन्ड पनि रहन सक्दैनौं तर कर्म गर्दै कर्मको बन्धन देखि पर रहनु- यही हो कर्मातीत विदेही अवस्था। कर्मेन्द्रियद्वारा कर्मको सम्बन्धमा आउनु छ, कर्मको बन्धनमा बाँधिनु छैन। कर्मको विनाशी फलको इच्छाको वशीभूत हुनु छैन। कर्मातीत अर्थात् कर्मको वश हुनेवाला होइन, मालिक बनेर अधिकारी बनेर कर्मेन्द्रियहरूको सम्बन्धमा आएर, विनाशी कामना देखि अलग भएर कर्मेन्द्रियद्वारा कर्म गराउनु हो। आत्मा मालिकलाई कर्मले आफ्नो अधीन नगरोस् तर उसले अधिकारी बनेर कर्म गराइरहोस्। गराउनेवाला बनेर कर्म गराउनु- यसलाई भनिन्छ कर्मको सम्बन्धमा आउनु। कर्मातीत आत्मा सम्बन्धमा आउँछन्, बन्धनमा होइन।

कर्मातीत अर्थात् देह, देहको सम्बन्ध, पदार्थ, लौकिक चाहे अलौकिक दुवै सम्बन्ध देखि, बन्धन देखि अतीत अर्थात् अलग। भन्नमा त सम्बन्ध शब्द आउँछ- देहको सम्बन्ध, देहका सम्बन्धीहरूको सम्बन्ध तर देहमा अथवा सम्बन्धमा यदि अधीनता छैन भने सम्बन्ध पनि बन्धन बन्न पुग्छ। कर्मातीत अवस्थामा कर्म सम्बन्ध र कर्म बन्धनको रहस्यलाई जानेको कारणले सदा हरेक कुरामा सहमत रहन्छौं। कहिल्यै असहमत हुँदैनौं। उनीहरू आफ्नो पछिल्लो कर्मको हिसाब-किताबको बन्धन देखि पनि मुक्त हुन्छन्। चाहे पछिल्लो कर्मको हिसाब-किताबको फलस्वरूप तनको रोग होस्, मनको संस्कारले अन्य आत्माहरूको संस्कार सँग टक्कर खाओस् तर कर्मातीतले कर्मभोगको वशमा नपरी मालिक बनेर चुक्ता गराउँछन्। कर्मयोगी बनेर कर्मभोग चुक्ता गर्नु- यो हो कर्मातीत बन्ने निशानी। योगबाट कर्मभोगलाई मुस्कराउँदै कठिनबाट सामान्य काँडा बनाएर भस्म गर्न अर्थात् कर्मभोगलाई समाप्त गर्नु हो। कर्मयोगको स्थितिले कर्मभोगलाई परिवर्तन गरिदिनु- यही कर्मातीत स्थिति हो।

व्यर्थ संकल्प नै कर्मबन्धनको सूक्ष्म डोरी हो। कर्मातीत आत्माले नराम्रोमा पनि राम्रोको अनुभव गर्छ। उसले भन्छ- जे हुन्छ त्यो अच्छा हुन्छ, म पनि अच्छा, बाबा पनि अच्छा, ड्रामा पनि अच्छा। यो संकल्पले बन्धनलाई काट्ने केँचीको काम गर्छ। बन्धन काटिएपछि कर्मातीत हुन्छौं। विदेही स्थितिको अनुभव गर्नको लागि इच्छा मात्रम् अविद्या बन। यस्ता हृदका इच्छामुक्त आत्माहरू नै सर्वका इच्छाहरूलाई पूर्ण गर्ने बाबा समान कामधेनु हुन्छन्। जसरी बाबाको सर्व भण्डार, सर्व खजाना सदा भरपुर छन्, अप्राप्तिको नाम निशान छैन, त्यसैगरी बाबा समान सदा र सर्व खजानाहरूबाट भरपुर बन। सृष्टि-चक्र भित्र पार्ट खेलदै अनेक दुःखको चक्कर देखि मुक्त रहनु- यही जीवन मुक्त स्थिति हो। यस्तो स्थितिको अनुभव गर्नको लागि अधिकारी बनेर, मालिक बनेर सर्व कर्मेन्द्रियद्वारा कर्म गराउनेवाला बन। कर्ममा आऊ र फेरि कर्म पूरा हुनासाथ अलग होऊ- यही हो विदेही स्थितिको अभ्यास। आत्माको आदि र अनादि स्वरूप स्वतन्त्रता हो। आत्मा राजा हो, मालिक हो। मनको पनि बन्धन नहोस्। यदि मनको पनि बन्धन छ भने यो एउटा बन्धनले अनेक बन्धनहरूलाई लिएर आउँछ। त्यसैले

स्वराज्य अधिकारी अर्थात् बन्धनमुक्त राजा बन। यसको लागि ब्रेक शक्तिशाली बनाऊ, जे हेर्न चाहन्छौ त्यही हेर, जे सुन्न चाहन्छौ त्यही सुन। यति नियन्त्रण शक्ति होस् तब अन्त्यमा सम्मान सहित पास हुनेछौ अर्थात् प्रथम श्रेणीमा आउने छौ। अच्छा।

वरदान:- पवित्रतालाई आदि अनादि विशेष गुणको रूपमा सह ज अपनाउने पूज्य आत्मा भव पूज्यनीय बन्ने विशेष आधार पवित्रता माथि छ। जति सर्व प्रकारको पवित्रतालाई अपनाउँछौ, त्यति सर्व प्रकारले पूज्यनीय बन्ने छौ। जसले विधि पूर्वक आदि अनादि विशेष गुणको रूपमा पवित्रतालाई अपनाउँछन् उनीहरू नै विधिपूर्वक पुजिन्छन्। जो ज्ञानी र अज्ञानी आत्माहरूको सम्पर्कमा आएर पवित्र वृत्ति, दृष्टि, प्रकम्पनद्वारा यथार्थ सम्पर्क-सम्बन्ध निभाउँछन्, सपनामा पनि जसको पवित्रता खण्डित हुँदैन, उनीहरू नै विधिपूर्वक पूज्य बन्छन्।

स्लोगन:- व्यक्तमा रहँदै अव्यक्त फरिश्ता बनेर सेवा गर, तब विश्व कल्याणको कार्य तीब्रगतिले सम्पन्न हुन्छ।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

ब्रह्मा बाबा सँग प्यार छ भने ब्रह्मा बाबा समान फरिश्ता बन। सदैव आफ्नो लाइटको फरिश्ता स्वरूप सामुन्ने देखियोस्- यस्तो बन्नु छ र भविष्य रूप पनि देखियोस्। अब यो छोड्यो, त्यो लियो। जब यस्तो अनुभूति हुन्छ, तब सम्झ- सम्पूर्णताको समीप छौ।